

Uberi pakutav mittekutseliste juhtidega kokkuviiamise teenus on transporditeenus

Liikmesriigid võivad seetõttu reguleerida selle teenuse osutamise tingimusi

Uberi elektrooniline platvorm pakub nutitelefoni rakenduse abil tasu eest teenust, mis seisneb oma autot kasutavate mittekutseliste juhtide ja linnas ühest kohast teise sõita soovivate isikute kokkuviiamises.

Barcelona linna (Hispaania) taksojuhte ühendav kutseorganisatsioon esitas 2014. aastal Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelonale (Barcelona kaubanduskohus nr 3, Hispaania) hagi, paludes tuvastada, et äriühinguga Uber Technologies seotud äriühingu Uber Systems Spain (edaspidi koos „Uber“) tegevus on käsitatav eksitavava tegevuse ja ebaausa konkurentsina. Nimelt ei olnud ei Uber Systems Spainil ega ka asjaomaste autode mittekutselistel juhtidel litsentse ega tegevuslube, mis on ette nähtud Barcelona linnastu taksoteenuste määrusega. Et hinnata, kas Uberi tegevust tuleb pidada ebaausaks ja kas see rikub Hispaania konkurentsioiguse norme, peab Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona vajalikuks kontrollida, kas Uber on kohustatud eelnevat haldusluba omama või mitte. Selleks on vaja kindlaks teha, kas selle äriühingu osutatud teenuseid tuleb pidada transporditeenuseks, infoühiskonna teenuseks või nende kahe kombinatsiooniks. Sellest liigitusest sõltub, kas Uberile saab panna eelneva haldusloa omamise kohustuse. Kui Uberi osutatud teenus kuulub siseturu teenuste direktiivi¹ või elektroonilise kaubanduse direktiivi² kohaldamisalasse, ei saa Uberi tegevust ebaausaks pidada.

Euroopa Kohus otsustab tänases kohtuotsuses, et kõnealust vahendusteenust, mille eesmärk on nutitelefoni rakenduse abil tasu eest kokku viia oma autot kasutavad mittekutselised juhid ja isikud, kes soovivad linnas ühest kohast teise sõita, tuleb pidada lahutamatult seotuks transporditeenusega ning seetõttu tuleb see kvalifitseerida „transporditeenuseks“ liidu õiguse tähenduses. Järelikult tuleb niisugune teenus teenuste osutamise vabaduse kohaldamisalast ja elektroonilise kaubanduse direktiivi kohaldamisalast välja arvata.

Sellest tuleneb, et kehtiva liidu õiguse kohaselt on liikmesriikide ülesanne sätestada Euroopa Liidu toimimise lepingu üldsätteid järgides tingimused selliste teenuste osutamiseks.

Euroopa Kohus leiab, et **Uberi pakutud teenus ei ole ainult vahendusteenus**, mis seisneb oma autot kasutava mittekutselise juhi ja linnas ühest kohast teise sõita sooviva isiku kokkuviiamises nutitelefoni rakenduse abil. Selles olukorras loob kõnealuse vahendusteenuse osutaja ühtlasi linnatransporditeenuse pakkumise, mille ta teeb kättesaadavaks eeskätt infotehnoloogia vahendite, nagu põhikohtuasjas kõnealuse rakenduse abil ja mille üldist toimimist ta korraldab isikute huvides,

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (ELT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399). Mõiste „infoühiskonna teenused“ määraltemiseks viitab direktiiv 2000/31 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivile 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (EÜT 1998, L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiviga 98/48/EÜ (EÜT 1998, L 217, lk 18; ELT eriväljaanne 13/21, lk 8)).

kes soovivad seda pakkumist linnas ühest kohast teise sõitmiseks kasutada. Euroopa Kohus märgib sellega seoses, et Uberi pakutav rakendus on möödapääsmatu nii autojuhtide kui ka linnas ühest kohast teise sõita soovivate isikute jaoks. Veel toonitab Euroopa Kohus, et Uberil on ka otsustav mõju sellele, millistel tingimustel juhid teenust osutavad.

Sellest tulenevalt leiab Euroopa Kohus, et **seda vahendusteenust tuleb pidada lahutamatuks osaks üldisest teenusest, mille põhikomponent on transporditeenus, ning järelkult ei ole see kvalifitseeritav mitte „infoühiskonna teenuseks“, vaid see on kvalifitseeritav „transpordi valdkonna teenuseks“.**

Euroopa Kohus tõdeb, et järelkult ei ole sellele vahendusteenusele elektroonilise kaubanduse direktiiv kohaldatav ning sellele ei kohaldata ka siseturu teenuste direktiivi. Samal põhjusel ei kuulu kõnealune teenus üldiselt teenuste osutamise vabaduse kohaldamisalasse, vaid kuulub ühise transpordipoliitika alla. Individuaalsete linnatransporditeenuste ja nendega lahutamatult seotud teenuste, nagu Uberi osutatava vahendusteenuse kohta ei ole ühise transpordipoliitika alusel eeskirju vastu võetud.

MÄRKUS: Eelotsusetaotlus võimaldab liikmesriikide kohtutel taotleda kohtuvaidluste lahendamisel Euroopa Kohtult liidu õiguse tõlgendamist või liidu õigusakti kehtivuse üle otsustamist. Euroopa Kohus ei lahenda siseriiklikku kohtuvaidlust. Kohtuasja lahendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega on siseriikliku kohtu ülesanne. Euroopa Kohtu otsus on ühtlasi siduv ka teistele siseriiklikele kohtutele, kes lahendavad sarnast probleemi.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

Otsuse [terviktekst](#) on CURIA veebileheküljel alates selle kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Gitte Stadler, ☎ (+352) 4303 3127

Kohtuotsuse kuulutamise pildid on kättesaadavad agentuuri [Europe by Satellite](#) kaudu ☎ (+32) 2 2964106